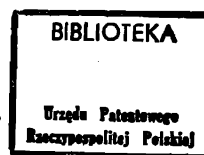

10 grudnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 9103.

Société pour la Fabrication de la Soie „Rhodiaseta”
(Paryż, Francja).

Kl. 76 c 25.

D01h 3/12

Cewka i sposób umocowywania na niej niedoprzędu podawanego bez przerwy.

Zgłoszono 25 czerwca 1927 r.

Udzielono 28 czerwca 1928 r.

Pierwszeństwo: 29 lipca 1926 r. (Wielka Brytania).

Podczas skręcania włókna pojedynczego lub kilku włókien, nieskręconych lub skręconych uprzednio, zapomocą maszyn nawijających przędzę na cewki i skręcających ją jednocześnie, czyli zapomocą ciągłych samoprząśnic obrączkowych, przyrząd podawczy tej maszyny zatrzymuje się samoczynnie z chwilą zatrzymania przyrządu skręcającego i nawijającego przędzę. Przyrządy te można również zatrzymywać dowolnie, celem np. zamiany cewki nałożonej na wrzeciono.

W pewnych razach jednak nie trzeba zatrzymywać przyrządu podawczego z chwilą przerwania działania przyrządu nawijającego i skręcającego przędzę, a wtedy, po zatrzymaniu tego ostatniego przyrządu, przyrząd podawczy podaje nadal

przędziwo z szybkością dochodzącą do kilku metrów na sekundę.

Dzieje się to np. w szybkobieżnych maszynach zdwajających i skręcających przędzę, które to maszyny posiadają dla każdego przyrządu podawczego jedno lub więcej wrzecion odwijających i skręcających oraz jedno wrzeciono odwijające i skręcające ponownie. W maszynach tych można zatrzymać przyrząd podawczy jednocześnie z wrzecionami odwijającymi, zamiast zatrzymywać go jednocześnie z wrzecionem nawijającym ponownie.

Dzieje się to mianowicie w wypadku niedoprzędu wychodzącego z samoprząśnicy ciąglej jedwabiu sztucznego, gdyż, po osiągnięciu przez ten niedoprząd potrzebnej wytrzymałości mechanicznej, można

go skręcać w niciarce tak samo, jak każdy inny niedoprząd podawany w sposób ciągły.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu umocowywania dowolnego niedoprzędu na cewce, a więc i zmieniania cewek w ciągłej samoprząsnicy obrączkowej, w wypadku gdy ten niedoprząd podawany jest bez przerwy.

Jeżeli nie zatrzymać podawanie niedoprzędu po zatrzymaniu przyrządu skręcającego i nawijającego, to podczas umocowywania go na cewce nagromadza się znaczna długość niedoprzędu podawanego nadal, która wikła się pomiędzy częściami tego przyrządu lub nawija na przyrząd podawczy, który, aby miał dobrze działać, powinien być zupełnie czysty.

Jeżeli natomiast zachować naprężenie niedoprzędu po jego wyjściu z przyrządu podawczego, to i wówczas nie można umocować go na cewce w sposób zwykły, to jest drogą jednokrotnego lub dwukrotnego nawijania niedoprzędu na tej cewce, gdyż chcąc tego dokonać należałoby przedtem rozluźnić niedoprząd napotykać trudności wymienione poprzednio, najczęściej zaś niedoprząd ześlizguje się po cewce, nie będąc do niej przyczepiony, i nie może się nawijać w chwili puszczenia cewki w ruch obrotowy z szybkością normalną, wobec czego następuje przerwa.

Celem zapobieżenia trudnościom powyższym stosuje się, łącznie z wałkiem odbiorczym, który podczas przerwy w nawijaniu odbiera nie z przyrządu podawczego cewkę zaopatrzoną zboku w jedną lub kilka szpar najwłaściwiej skośnych, z których w jedną wsuwa się nitka niedoprzędu po przejściu przez obrączkę pod wpływem podnoszenia się i opadania płytki dźwigającej obrączkę w ten mianowicie sposób, iż z chwilą puszczenia cewki w ruch obrotowy, nitka zaciska się na niej nagle i nawija normalnie.

Zamiast wytwarzać szpary w cewce,

można na rdzeń jej nałożyć odpowiedni narząd (np. cienką blaszkę, haczyk lub część podobną) tak, aby pomiędzy narządem tym a rdzeniem cewki pozostawała wąziutka przestrzeń, w którą mogłaby się wsuwać nitka niedoprzędu podczas ruchów pionowych.

Na załączonym rysunku podaje się tytułem przykładu jedną postać wykonania wynalazku.

Przyrząd podawczy może być dowolnego rodzaju, mieć np. postać przekładni zębatych *a* i *b* stosowanych przy tkaniu wyrobów dzianych, przyczem osie tych przekładni leżą w tej samej płaszczyźnie poziomej w taki sposób, iż przędza doprowadzana przez mały lejek *c* wychodzi pionowo przez drugi mały lejek *d*, nie mogąc nawinać się na jedną z tych przekładni.

Wałek odbiorczy *e* umieszczony jest pomiędzy temi przekładniami poniżej przebiegającej nici w takim położeniu, iż w razie wypadkowego przerwania nici lub wymiany cewki, koniec jej zostaje pochwycony samoczynnie przez ten wałek.

Wałek odbiorczy umieszczony jest na swej osi tak, iż normalnie obraca się wraz z nią, z chwilą jednak lekkiego hamowania, zaczyna on ślizgać się na niej.

Zboku cewki wykonana jest wąziutka szparka skośna *f* pozbawiona jakichkolwiek nierówności, które mogłyby wywoływać zsuwanie się z cewki nawiniętego niedoprzędu, przytrzymywanego na cewce nie przez wsunięcie się do rzeczonej szpary, lecz wskutek puszczenia w ruch obrotowy wrzeczona.

Celem umocowania niedoprzędu na cewce, należy ją zatrzymać, a wówczas obrączka prowadnicza nie obraca się, lecz wznosi i opada wraz z płytą. Nitka znajdująca się pomiędzy *d* i *e* wprowadza się do odpowiedniej prowadnicy, a następnie przeciąga przez obrączkę umieszczoną w taki sposób, iż nitka wychodząca z obrączki tej i nawijająca się na wałek odbiorczy

e prześlizguje się wzdłuż rdzenia cewki według jego linii tworzącej przerwanej przez szparę, dzięki czemu nitka podczas podnoszenia się i opadania płyty wsuwa się w tę szparę. Robotnik puszcza wówczas w ruch obrotowy cewkę i nitka zostaje na niej wówczas zamocowana.

Wymianę cewki można więc wykonać w przeciągu 15 do 20 sekund, wobec czego długość nitki nawijanej w tym czasie na wałek odbiorczy e jest nieznaczna w porównaniu z długością nitki nawiniętej na cewkę normalnej wielkości.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób umocowywania niedoprzędu doprowadzanego bez przerwy na cewce w ciągłej samoprząsnicy obrączkowej, znamieny tem, że nitka niedoprzędu zaciska się na cewce wskutek puszczenia w ruch obrotowy wrzeczona tejże.

2. Sposób według zastrz. 1, znamien-

ny tem, że nitka niedoprzędu wsuwa się w odpowiedni przyrząd, w jaki jest zaopatrzony bok cewki, w ten mianowicie sposób, iż puszczenie w ruch obrotowy dźwigającego cewkę wrzeczona wywołuje natychmiastowe umocowanie nitki na cewce.

3. Cewka do przędzenia niedoprzędu podawanego bez przerwy, znamienna tem, że posiada zboku przyrząd, z którym nitka szczepia się podczas ruchu wzdłuż cewki w taki sposób, iż umocowuje się ona na cewce z chwilą puszczenia w ruch obrotowy wrzeczona tejże.

4. Cewka według zastrz. 3, znamienna tem, że przyrządy, z którymi szczepia się nitka niedoprzędu, wykonane są w postaci wąskich szparek skośnych względem osi cewki.

Société pour la Fabrication
de la Soie „Rhodiaseta”.

Zastępca: M. Skrzypkowski
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

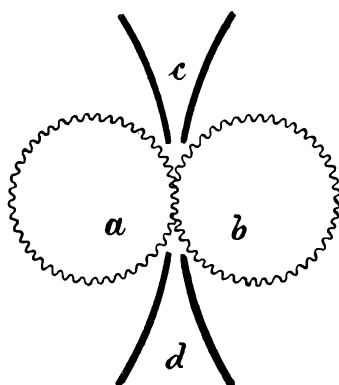

Fig. 2.

Fig. 3.

